

mod der til Statsslagteriet, der er bortforpagtet, betales 50 Ø. pr. Kreatur for Dyrslægetilsynet af Staten, altsaa det er uheldigere stillet i Konkurrencen end Statsslagteriets Forpagter paa Grund af denne Ulighed. I Lov af 22de Marts 1897 om Tilsyn med Udførsel af fersk Kød hedder det udtrykkelig, at „hvor Slagtning til Udførsel sker i større Omfang, kan Landbrugsministeren ansætte veterinært Tilsyn ved Slagterierne. Den hertil fornødne Udgift fastsættes ved de aarlige Finanslove“. Naar man nu gennemgaar Statsrevisionens Betænkning, viser det sig, at for Aaret 1899—1900 har der paa § 18, Udgifter til Dyrslægetilsyn, været udbetalt 11,514 Kr., i 1898—99: 10,336 Kr. og i 1897—98: 5,843 Kr. 18 Ø. Nu er der ved Cirkulære af 15de Juli 1901 fra Landbrugsministeriet udgaaet Meddelelse om, at disse Beløb ville blive inddragne, saaledes at der fra Statens Side ikke for Fremtiden vil blive at udrede disse Dyrslægetilsynshonorarer, men at man derimod overlader til Politimestrene at autorisere Dyrslæger, der skulle føre Tilsyn med Hensyn til Udførsel af Landbrugsprodukter, og dette kan man i og for sig ikke have noget at sige til, andet end at de andre Slagterier over for Esbjerg Statsslagteri kommer til at staa uheldigt, idet der betales 50 Ø. pr. Kreatur til Statsslagteriets Forpagter, et Forhold, som man henstiller til den højtærede Landbrugsminister at faa rettet.

Dernæst er der i samme Nummer i Betænkningen oplyst, at der har været Samraad om Forholdene ved Bygholm og Vesløs Vejler. Udvalget har modtaget Overenskomsten om Udførelsen af visse Arbejder til Sikring af Bygholm og Arup Vejle og Stier mod Limfjorden, og det fremgaar af denne Kontrakt, navnlig af § 11, at Lodsejerne forpligtede sig til at vedligeholde de i § 2 omtalte Sluser med Stemmebjælker i fuld god Stand, og at Staten har faaet tinglæst Servitut paa deres Ejendomme til Gengæld for de i sin Tid betalte 25,000 Kr. i Erstatning. Udvalget finder her, at Landbrugsministeriet i den Retning ved denne Kontrakt har sikret sig imod, at disse Lodsejere kan undlade f. Eks. at udføre den Vedligeholdelse, som de have Forpligtelse til i Henhold til denne Kontrakt, da der ligefrem i Kontrakten staar, at hvis de ikke gøre det, kan Landbrugsministeren lade det udføre paa deres Regning og Bekostning, og det er altsaa tinglæst som Servitut paa

deres Ejendom, noget, som Udvalget kun kan udtale sin Tilfredshed med.

K. M. Klausen: Inden jeg gaar over til at omtale vore Ændringsforslag paa § 18, vil jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Den højtærede Minister udtalte her i Mødet den 11te Januar, den Gang Lovforslaget om Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme var til Behandling, om vort Parti følgende: Socialdemokraterne pleje ellers ikke at se særlig mildt til agrariske Spørgsmaal. Der blev straks af min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), rettet en Forespørgsel til Ministeren om, hvortil han sigtede. Det forekommer mig ikke at være rigtigt at fremsætte en saadan Paastand, hvorved man kan nedsette et politisk Parti i en stor Stands Øjne, uden at man samtidig kan anføre Beviser for, at en saadan Paastand er berettiget. Jeg vil nu tillade mig at spørge Landbrugsministeren, hvad det egentlig er, han sigter til, for mig bevidst har Socialdemokratiet altid været villigt til at støtte ethvert godt Forslag, der har været fremme til at hjælpe vort Landbrug. Nu er der jo gaaet flere Dage, siden denne Sag var oppe, saa jeg antager, at den ærede Minister er i Stand til bestemt at kunne paavise, hvad han har sigtet til.

Jeg skal derefter gaa over til et Ændringsforslag, som er stillet fra Socialdemokratiets Side, vedrørende Præmier for ypperlig Dyrkning af Husmandslodder og til Rejseunderstøttelser. Hertil er bevilget et Beløb af 79,000 Kr. Nu ønsker den ærede Landbrugsminister at faa Lov til at anvende $\frac{1}{4}$ af dette Beløb til Rejseunderstøttelser i Stedet for som tidligere $\frac{1}{5}$, og Aarsagen hertil er den, at de Rejseunderstøttelser, man har kunnet give Husmændene, have været meget smaa, saa at det har været vanskeligt for Husmændene med det lille Beløb, de have modtaget, at afholde de Udgifter, som Rejserne have medført, og nogen Tale om, at de kunne faa Erstatning for den Tid, som de maatte ofre paa deres Rejser, kan der jo ikke være med de smaa Beløb. Jeg finder det meget naturligt, at disse smaa Rejseunderstøttelser forhøjes, for et Beløb paa 15—20 Kr. til en Mand, der skal ud at rejse i 2 Dage, er selvfølgelig meget ringe. Jeg har derfor ikke det mindste imod, at Beløbet forhøjes, og det,